

SISÄLLYS

12

sivu 41

3

sivu 13

8

sivu 28

23

sivu 75

7

sivu 25

6

sivu 22

20

sivu 65

14

sivu 47

15

sivu 50

11

sivu 38

9

sivu 31

13

sivu 43

1

sivu 6

19

sivu 62

18

sivu 60

24

sivu 78

2

sivu 10

16

sivu 53

21

sivu 68

17

sivu 56

22

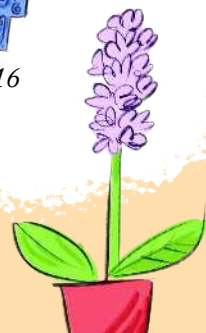
sivu 71

10

sivu 35

4

sivu 16

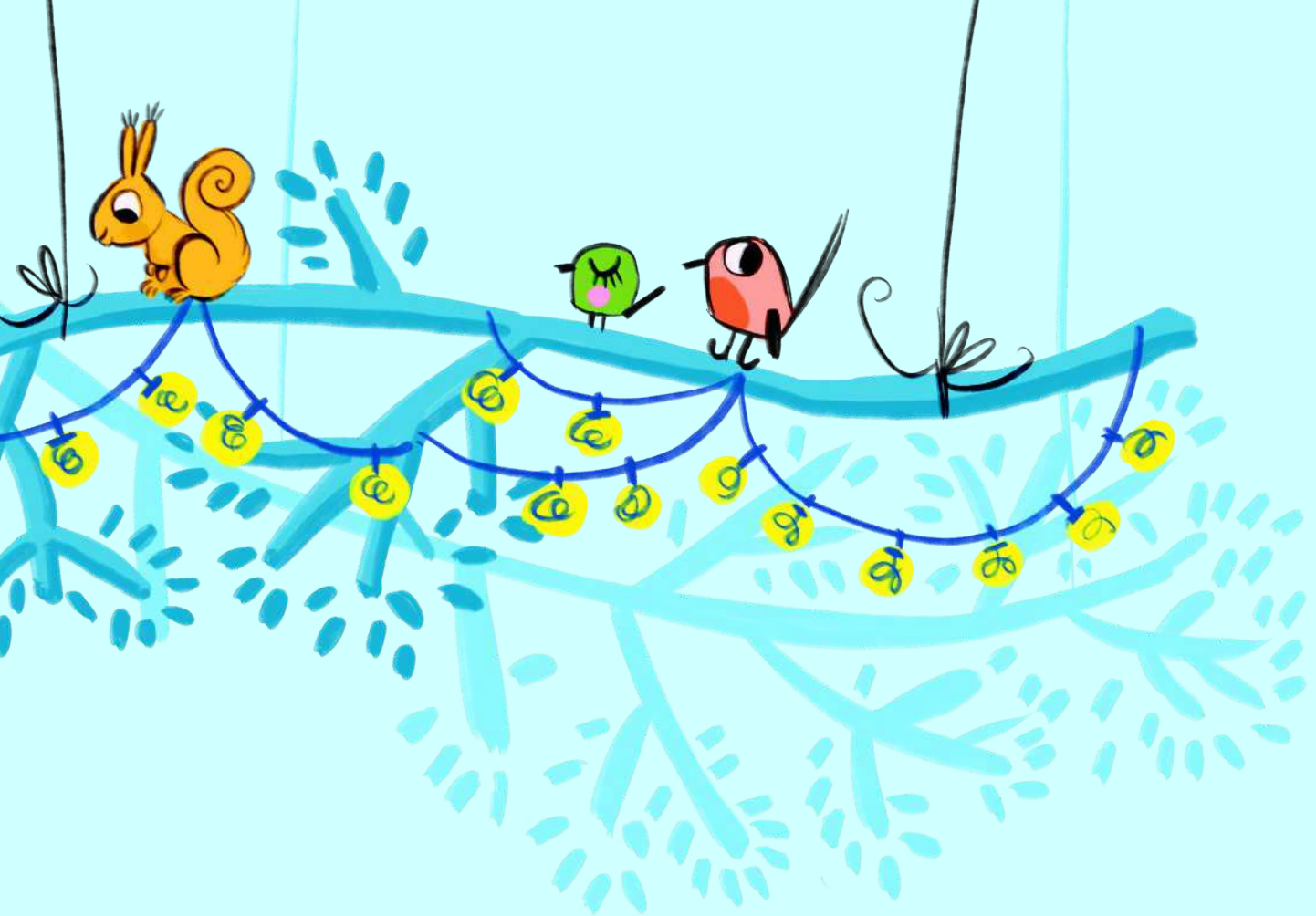
Eräänä marraskuun iltana

Hämärässä, lumisessa Suomessa on jäätyneen meren rannalla pikkuinen, puinen kylä. Sen jokainen asukas elelee niin viisaasti ja sydän täynnä, että ymmärtää jo marraskuussa laittaa kaksi kynttilää ikkunalaudalleen. Halki Omenakylän kiemurtelee kapea, varsin hyväntuulinen katu, jonka jokaisella pihalla kasvaa suuria omenapuita ja pieniä lapsia – juuri sellaisia kuin eräs Prinsessa Pikkiriikki, josta minä kerron nyt. Hän on ihanin, tuhmin ja kiltein tyttö, joka maailmassa asustaa, ja jos sinä et usko, että voi olla kiltti ja tuhma yhtä aikaa, niin uskopas huviksesi kuitenkin. Etenkin joulukuussa se on hirmuisen tärkeää, kerrassaan suunnattoman. Sillä joulukuussa tontut kiertävät ikkunoiden takana kurkkimassa, kuka on kiltti ja kuka ei. Ja silloin on oltava tarkkana, ettei elämässä ole liikaa mielikuvitusta mukana.

Tätä kirjoittaessani Pikkiriikki istuu yöpaitasillaan ikkunan edessä nenä niin tiukasti lasirudussa kuin mahdollista. Katsos kun ikkunaruutu on justinsa nyt yököttävän kylmä, mutta Pikkiriikki on onneksi urhea. Ei hän välitä kylmästä, koska on päättänyt NÄHDÄ ihan ITSE sellaisen ikkunasta kurkkivan tontun. Taikakoira Makkara istuu hänen vieressään vahtikaverina. Se on niin etevä pikkukoira, että voi taikoa taikavääkylänsä avulla vaikka aikuiset Himpskattiin määräälemästä, mutta joulun allahan se ei tietenkään ole soveliasta.

– Vielä viisi minuuttia aikaa tontun löytämiseen, sitten on iltasadun vuoro, isä haukottelee sohvalta.

– Jos saan vielä kaakaota, Pikkiriikki kiristää, ja isä antaa heti periksi. Hän kun on sillä tavalla hieman höveli herra.

Ja niin Pikkiriikki istuu hetken päästä ikkunalaudalla ja juo vielä kaiken kukkuraksi kaakaota, miten mainio juttu. Arvaatko, mitä hän pohtii siinä istuessaan?

No tietenkin sitä, että montako yötä, montako yötä, voi montako YÖTÄ VIELÄ, ennen kuin Joulupukki tulee? Niitä on sen verran monta, ettei Pikkiriikillä sormet ja varpaatkaan riitä. Mutta onneksi ennen joulua on jos jonkinmoista touhua ja tohinaa, joita saa tehdä ja touhottaa. Siksi tässä kirjassa Pikkiriikki keksii joka päivä jotakin mukavaa, ihan niin kuin lapset kaikkialla kautta maan.

Ja joka hetki kun tätä kirjaa luetaan, tulee ikkunan alle yksi pieni tonttu kuuntelemaan. Usko tai älä! Pikkiriikinkin ikkunan takana vierailee joka ilta, pikkuinen tonttu. Kuka se on ja miksi se piilottelee? Siitäkin kertoo tämä kirja, kun jokaisen luvun ja touhun lukaiset.

Niin että onnellista joulun odotusta jokainen lukeva perhe ja ystävä. Onhan se joulukin kuitenkin jo melko lähellä.

LUKU

jossa ostetaan
kaunis ja
ihmeellinen
joulukirja

JOKA JOULU PRINSESSA PIKKIRIIKKI ja äiti valitsevat yhdessä uuden, jouluisen kirjan, jota luetaan joka ilta. Ja kun joulu on vietetty ja paketit aukaistu, äiti kirjoittaa kirjan viimeisille sivuille talteen jonkin pienen joulumuiston. Jos katsot tätäkin kirjaa, niin huomaat, että sinne mahtuu kyllä. Siksi Pikkiriikillä on jo viisi ihanaa joulukirjaa hyllyssään, ja jokaisessa on tallessa yksi onnellinen muisto siitä, millaista heidän perheessään oli sinä jouluna.

Ja kappas, tänään kirjakaupan kello helähtääkin erityisen tarmokkaasti. Sillä pikkuinen Pikkiriikki saapuu ostoksille.

Kirjakauppa on keskellä Omenakylää, heti juustopuodin ja leipomon vieressä. Se on punainen, kaksikerroksinen talo, jonka suurten ristikkoikkunoiden takana on leveät ikkunalaudat ja tyynyjä, joiden päällä saa istua. Kirjakaupassa voi ihas-tella kirjoja ja juoda ruusunmarjateetä. Niin, ja syödä pieniä herkkuja, niin kuin vaikka joulutorttuja ja muuta hyvää mieltä.

– Tänä vuonna minä haluaisin sellaisen kirjan, jossa on mopo ja metkuja, Pikkiriikki miettii. – Niin ja Joulupukki.

– No se voisi olla hauskaa, äiti sanoo. – Mutta katsotaan ensin, mitä kaikkea täällä on tarjolla.

– On mopo ja Joulupukki, Pikkiriikki päättää.

Hän hyppelee portaat alas lastenkirjaosastolle, ja kaupassa on kaikkea, kaikkea ihanaa. Kirjakaupan aikuinen on laittanut kaikki jouluiset kirjat suurelle pöydälle ja asetellut siihen enkeleitä ja kultahippusia. Ihan hirmu nättiä. Ja hyllyissäkin on vaikka mitä hienoa!

– Äiti, miksi minä saan valita vain yhden kirjan? Minä valitsen monta, Pikkiriikki päättää.

